5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXII.—N-rul 330 — 6 PAGINI — DUMINICA 30 NOEMBRIE 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— | 3 luni / 6 luni / Un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.- / 20.- / 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani
Idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri cu informațiuni mărimea după mărime de la 60–150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

O MARE VICTORIE NAVALA ENGLEZA

Trei crucișătoare germane scufundate

București, 29 Noembrie 1914.

Un punct obscur

Unul din punctele obscure încă ale situației internaționale îl formează atitudinea Bulgariei. Repetatele ei declarări de neutralitate nu asigură pe nimenea, căci evident ele nu marchează decât o situație provizorie, ce poate să fie părăsită dintr'un moment într'altul. Dar pe urmă?

Bulgaria a avut un vis de mărire, și s'a văzut pe punctul de a și'l realiza. Acel moment însă a produs în capetele conducătorilor ei de atunci o ameteală fatală, așa că din visul cel mare nu s'a realizat decât o parte, rămânând ca mai târziu să se repare greșelile cari au adus-o aci.

Bulgaria are iarăș noroc acuma. I se îmbie din nou realizarea unora din țintele ce a urmărit, și nu depinde decât de dânsa ca să le ajungă iar.

E vorba însă acuma ca să-i folosească experința trecutului și să nu mai facă iarăș greșeli cari de astă dată i-ar putea fi definitiv și iremediabil fatale.

Greșala cea mai mare pe care ar pute-o face Bulgaria astăzi, ar fi să ia o atitudine ostilă față de foștii ei aliați de odinioară, și să se arunce într'o aventură similară cu acea care va duce Turcia de râpă.

Se știe că persistarea în neutralitate a Bulgariei se explică prin faptul că pregătirea ei militară e insuficientă; dar se adaogă că i se poate veni în ajutorul acestei pregătiri și că atunci o vom vedea formând o trăsătură de unire între Austro-Germania și Turcia, tăbărând peste sârbi, peste greci și poate și peste noi.

Ce ar putea rezulta pentru Bulgaria într'un asemenea caz? Noi nu vedem posibilitatea unui câștig de cauză, mai ales că dușmănia, în acel caz pentru vecic ireconciliabilă a Rusiei, nu i-ar lăsa multă vreme bucurarea de fructele unei isbânde de altminteri cu totul problematice.

Luând cazul cellalt: Depărtarea de Turcia, a cărei soartă în Europa fără nicio îndoială că este pecetluită, și înțelegându-se prietenește cu vecinii creștini, sub garanția puterilor triplei înțelegeri, iată iarăș ocazia pentru Bulgaria de a-și lărgi hotarele statului într'o mai favorabilă pentru ea împărțire etnică, — și aceasta fără prea multe riscuri, poate chiar și fără de jertfe.

Nu putem avea noi pretenția să dăm sfaturi de purtare politică vecinilor noștri; însă noi astfel vedem lucrurile, și ni le spunem în definitiv mai mult nouă înșine.

Ce va face Bulgaria „o privește. Dar noi îi dorim ca să nu cadă iarăș în greșeli ca acelea de pe urma cărora a avut atâta de suferit, și de aceea am fi bucuroși să vedem lămurindu-se cu un ceas mai curând și acest punct obscur încă— o repetăm— al situației internaționale.

Buletinul războiului
pe ziua de 26 Noembrie

I. PE TEATRUL DE VEST. — Situațiunea rămâne neschimbată.

II. PE TEATRUL DE SUD. — Știri oficiale din partea sârbilor anunță mari victorii în contra austriacilor.

In cronica zilei de 24 Noembrie arătam că în urma luptelor de la Kolubara, armata sârbească, de sub ordinele generalului Sturm, s'a retras către valea Moraviei, ocupând cu puternice ariergarde puternice poziții în jur de Arangelovaț. In această mișcare de retrogradare armata sus pomenită fusese urmată și de armata zisă de Uzice, care ajunsese aproape de Cacak, în valea Moravei mari, pentru a bara calea spre Krakujevatz.

După versiunea sârbească, repetată în trei zile consecutive, fără nici o desmințire din partea austriacilor, sârbii au reluat ofensiva, cauzând serioase pierderi coloanelor de urmărire austriace. Dacă în adevăr sârbii au ajuns cu stânga la Pozega și cu centrul la Valievo și dacă au primit ajutoare în oameni și mai ales în muniții însemnate, atunci situațiunea diviziei de landwehn austriace din Belgrad este foarte critică și nu e departe recucerirea acestui oras de către viteaza armată sârbă.

Trebue însă a aștepta încă noi informațiuni, pentru a ne da seama în mod mai precis de întinderea succesului sârb și a deduce urmările ce va putea avea.

III. PE TEATRUL ORIENTAL. — In Prusia Orientală situațiunea este stationară. In Polonia, pe frontul la nord de Lowitz se pare că luptele au început să se potolească.

La Sud de Lodz se dau încă lupte înverșunate la vest de Petrokow, fără nici un rezultat remarcabil pentru vre-una din părți.

Pe frontul Galiției, rușii anunță înfrângerea corpului 24 de armată german la Nea Sandee. Aceasta înseamnă că rușii nu pot fi împiedicați în mișcarea lor de înaintare la Sud de Cracovia, ceea ce în mod fatal va conduce la înconjurarea Cracoviei și ruperea legăturei între armatele austro-germane, luptând în Galiția și Polonia de Sud.

Știrea are însă nevoe de confirmare.

IN CAUCAZ ȘI EGIPT nimic nou.

V.

Proiectul de răspuns
la Mesajul Tronului

Iată textul proectului de răspuns al Camerei la Mesajul Tronului:

SIRE,

Suirea prin drept de moștenire pe Tronul Țărei este una din dorințele Divanului Adhoc înscris în Constituțiune de marea generațiune dela 1866, care a voit astfel să curme pentru totdeauna luptele pentru domnie cu toate consecințele lor de ură și vrajbă din trecut.

Adunarea deputaților care a primit jurământul și a ascultat primul Vostru mesaj Vă ureză o domnie lungă, fericită și glorioasă.

SIRE,

Plângem împreună cu M. S. Regina Elisabeta, care și-a închinat întreaga viață alinării suferințelor, plângem împreună cu M. Voastră și Augustul Nostru Regală pierderea iubitului nostru marele Rege Carol I.

Ne amintim, Sire cu recunoștință că Domnul ales de națiune la 1866, încrezându-se în însușirile poporului român, a făcut printr'un război glorios din statul nostru un regat independent.

Domnia Regelui Carol este cea mai lungă din istoria noastră națională; prin rezultatele ei este cea mai fecundă. Prin organizarea serviciilor statului, prin întemeierea instituțiilor ce are România a luat locul ce i se cuvenea între statele Europei și prin înțelepciunea Regelui Carol a ajuns la o înaltă situațiune politică. Virtuțile Lui personale I-au impus respectului nostru și respectului străinătății care a luat o vie parte la durerea noastră exprimându-și și ca admirațiunea pe care noi am avut-o totdeauna pentru El.

Intrat în imortalitate în viață fiind încă, domnia Lui va rămâne în istorie cumpăna de judecată a predecesorilor și urmașilor Lui.

SIRE,

Vremurile grele prin care trecem îngrijesc pe toți românii. Strâns uniți în jurul Tronului și a guvernului M. Voastre, sperăm să ieșim cu ajutorul lui Dumnezeu la bun liman. Unitatea de cuget și de inimă va fi ca și în trecut țăria noastră de căpetenie. Vom da guvernului un concurs sincer: vom da bravei noastre armate toate mijloacele trebuincioase pentru a fi cum a fost până azi scut și brat puternic al țărei.

SIRE,

Înălțăm și noi rugile către Cer ca să ocrotească și să binecuvinteze patria noastră, pe Majestatea Voastră și Augusta Voastră familie.

Să trăiți, Sire!

Să trăiască M. S. Regina Maria!

Să trăiască A. S. R. Principele Moștenitor!

Să trăiască Augusta familie Regală!

Să trăiască România!

Mare victorie navală engleză

Trei crucișătoare germane scufundate

Londra 26 (sosită 27). Oficial.— Escadra britanică, sub ordinele vice-amiralului Frederic Dturdee, a zărit în ziua de 26 la ora 7 jum. dim. crucișătoarele germane „Scharnhorst" „Gneisenau" „Leipzig" „Nurnberg" și „Dresden" lângă insulele Falkland (în apropiere de capul Horn). In urma luptei care s'a angajat, crucișătoarele germane „Scharnhorst" (vaporul amiralului Von Spee), „Gneisenau,' și „Leipzig" au fost scufundate. „Dresden" și „Nurnberg" au fugit, dar sunt urmărite. Două vapoare încărcate cu cărbuni, cu pavilion german, au fost capturate. Mai mulți marinari germani de pe „Leipzig" și „Gneisenau" au fost salvați.

Pierderile engleze sunt neinsemnate. (Reuter).

Germanii confirmă înfrângerea lor navală

***Berlin, 27 (sosită 28).*— După o știre oficială a agenției *Reuter*, escadra crucișătoarelor germane a fost atacată la 25 Noembrie, orele 7 și jum. dimineața, lângă insulele Falkland de către escadra engleză de sub ordinele viceamiralului Sturdee. In luptă, vasele *Scharnhorst*, *Gneisenau* și *Leipzig* s'au scufundat, iar două vase cu cărbuni au căzut în mâinile inamicului. Vasele *Dresden* și *Nurnberg* au isbutit să scape, fiind urmărite.**

După cum se pretinde, pierderile noastre par a fi grave.

Știrile engleze nu spun nimic despre forța *(SS) Șeful stat-majorului marinei.* **(Wolff-bureau).**

Situația europenilor în Siria
— Pericolul unui masacru —

Roma, 26 (sosită 27). — „Giornale d'Italia" află din Berlin că situațiunea europenilor în Siria devine din ce în ce mai îngrijitoare Dintr'un moment într'altul se așteaptă să fie masacrați. Comunicațiunile atât cu interiorul cât și în afară sînt întrerupte. Englezii, francezii și rușii ce se găsesc acolo, fie stabili, sau numai în treacăt, sunt ținuți prizonieri; nici un european nu are voe să se îmbarce. Apoi sunt continuu supraveghiați, se fac dese percheziții și sunt supuși la multe asupriri.

Consulii Puterilor Triplei Înțelegeri sunt ținuți în interior și toate institutele religioase, între care faimoasa universitate a iușiților, au fost închise cu forța.

Fondurile băncilor străine au fost confiscate. Chiar arhiva consulatului rusesc era să fie secvestrată, dacă nu s'ar fi opus consulul italian ca, cel puțin în această direcție, să se respecte normele dreptului internațional.

In ultimul timp a început a se simți lipsa de pâine și toate articolele de mâncare sunt enorm de scumpe. Mărfurile din vamă au fost secfestrate.

După cât se deduce din purtarea musulmanilor, se așteaptă lucruri grozave la Beirut. Musulmanii au dat drumul la pușcăriași și și-au trimes femeile și copiii în interior la Damasc și Aleppo..

De altfel la Beirut se așteaptă din moment în moment ocuparea orașului de către franco-englezi; Valiul însuși a declarat că mai înainte de a pleca va pune la încercare vitejia soldaților săi. Este totuși de notat că Beirut, un oraș de 200.000 locuitori este apărat de 2 tunuri și de câțiva soldați.

Se zice că Italia ar trimete în acest port una sau două unități din flota sa; această știre bucură nu numai pe colonia italiană de acolo, dar și pe toți străinii. (A. T. I.)

ȚARUL IN CAUCAZ

TTiflis, 27.— *Primarul a salutat pe Țar printr'o cuvântare în care a zis că populațiunea eteroqenă a orașului dorește să formeze un tot indisolubil cu suveranul și să moară pentru dânsul. Împăratul s'a dus la catedrala ortodoxă unde a fost primit de exarh cu vechi icoane.*

Țarul a vizitat apoi catedrala armenească unde catolicosul a zis că armenii sunt fericiți să vadă pe suveran într'un atât de mare moment istoric și-și vor face datoria pentru țar, care va ieși victorios din lupta sfântă întreprinsă. Împăratul a vizitat și moscheele Suniților și Schiților din Tiflis, unde muftii au oficiat în prezența sa scurte servicii religioase. Țarul a vizitat spitalele și a decorat cu mâna sa mai mulți răniți eroi. Suveranul a fost prelutinden aclamat cu entuziasm. (Westnik).

Tiflis, 28. *In palatul vicereuelui Caucazului, împăratul a primit pe înalții funcționari civili și militari ai Caucazului, pe reprezentanții municipalității, nobletei, comercianților și țăranilor.*

Adresându-se mareșalului nobilimii din Tiflis, țarul a zis:

Sunt cu deosebire foarte vesel de a vă vedea în aceste zile mari și grele. Cu ajutorul lui Dumnezeu și al trupelor noastre viteze, vom învinge un inamic tenace și puternic.

Primarul din Tiflis a zis: Populațiunea capitalei Caucazului nu vede o garanție a propășirei ei de cât în puterea marei patrii ruseștî, unită și nedespărțită.

Țarul a răspuns: Mulțumiți în numele meu pentru călduroasa primire vechiului Tiflis și populațiunii din întreg Caucazul, care este strâns legată prin simțimintele ei de lealitate cu Rusia. Am venit de la Miază-noapte spre a mă convinge personal că inimile voastre bat ca și a mea și ca inimile întregei Rusii. Această armonie îmi dă azi urarea că lupta se va sfârși cu fericire pentru Rusia și pentru mărețul ei care este Caucazul. (Westnik).

Pe frontul austro-sârb

Efectele bombardărei Orșovei. — Peste 100 clădiri greu avariate. — Fuga locuitorilor

T.-Severin, 27 N-brie

Azi am avut ocazia să stau de vorbă cu un voiajor străin venit în țara noastră după afaceri și care se găsea eri în Orșova, pe când acest oraș era bombardat de artileria sârbă de pe înălțimele Tekiei.

Bombardarea acestui oraș a început pe la orele 10 dimineața și a ținut până la 2 d. a.

Tirul artileriei sârbești era de o preciziune nimitoare producând mare consternare între orșoveni.

De altfel, majoritatea locuitorilor a fugit din Orșova, refugiindu-se la Topletz și Mehadia, iar alții mai cu dare de mână au plecat la Budapesta și Viena.

Cei săraci au rămas și se adăpostesc în pivnițile caselor, unde și-au mutat tot avutul.

Mai multe șrapnele au căzut în uzina electrică a orașului, pricinuind o puternică explozie și distrugând complet 2 motoare Diesel.

Un obuz a căzut într'o cameră a hotelului „Schweitzer", producând un incendiu care cu mari sforțări a fost stins de către pompierii comunali ungari.

Două șrapnele au căzut și asupra fabricei de bere, căreia i-au făcut serioase stricăciuni.

In urma acestei bombardări au fost avariate peste 100 clădiri din Orșova.

Spre seară timpul devenind cețos, duelul de artilerie a încetat.

Tot eri s'a auzit o puternică canonadă în direcția Gradiștei.

Circulă zvonul că austriacii au încercat să treacă Dunărea învadând pe teritoriul sârbesc prin acest punct, dar că tentativa n'a reușit, ei fiind respinși de focul ucigător al artilerici sârbești.

Aprovizionarea armatei sârbești devine anevoioasă

Roma, 26 (sosită 27). — „Corriere della Sera" primește din Berlin următoarele:

După cum se știe, de curând a fost aruncat în aer podul de pe Vardar în Macedonia sârbească pe care trecea linia ferată la Salonic. Acum se comunică din Niș că și marele tunel aproape de Zajeciar a fost disrus cu explozibile. Acest tunel era punctul de radiere al unei linii ferate spre România, alta spre Niș și o a treia către Negotin pe Dunăre. Așa că Serbia după ce a fost izolată de legătura cu Salonicul de unde primea multe provizuni din Franța, ar fi fost izolată și de România și Dunăre. (A. T. I.)

Austriacii anunță retragerea

Viena, 27. — ***(Comunicat oficial). — O parte din trupele noastre din Serbia s'a ciocnit, la vest de Gorni Milanovaț de forțe considerabile inamice și n'a putut înainta. Pentru a evita o contra ofensivă inamică, diverse părți din trupele noastre au fost instalate în poziții mai favorabile.***

La sudul Belgradului ofensiva noastră înaintează.

La 8 Decembrie am luat 20 tunuri, un reflector și am făcut numeroși prizonieri. (K. B.).

Lupte crâncene pe linia Kosmay-Varovnița

***Niș, 27 (sosită 28).*— In ziua de 25 c. pe frontul nord-vest, trupele noastre au continuat să urmărească pe dușmani, risipiți, și i-au alungat dincolo de linie Ujițe-Cosierice-Povlen-Valjevo-Lazarevaț. Dușmanul se retrage în cea mai mare grabă. El a căutat să reziste numai lângă Valjevo și Ujițe, dar opunerea lui a fost repede înfrântă și trupele noastre au ocupat Valjevo în ziua de 25 și Ujițe în ziua de 26.**

Pe acest front, numai în ziua de 25 am mai făcut prizonieri 28 ofițeri, 3 medici și 2,237 soldați austriaci. Am mai capturat, afară de un bogat material de război, un tun de munte, o mitralieră și 20 bucătării de câmp.

Prada pe care ne-a lăsat-o dușmanul mai pe urmă n'a fost până acum inventariată.

Pe frontul de nord, pe linia Kosmay-Varovnița, au fost lupte crâncene în contra forțelor puternice inamice. Contra-atacurile date de trupele noastre au pricinuit dușmanului pierderi mari și l'au silit să se retragă în dezordine.

Pe celelalte puncte din frontul de Nord n'a fost nimic de semnalat.

Mii de prizonieri aduși la Niș

***Niș, 27 (sosită 28).*— Eri și azi, convoiuri de mai multe mii de prizonieri au mai sosit la Niș. Intrarea lor în oraș a făcut o impresie adâncă asupra populațiunei; acești prizonieri sunt flămânzi și foarte deprimați. Ei au fost repartizați în diferitele cazărmi din oraș, unde sunt îngrijiți cât se poate de bine. (Biroul Presei).**

Situația armatei sârbești

Roma, 28 Nombrie.

Corespondentul din Niș al ziarului „Tribuna" a avut o convorbire cu un ofiter de stat-major sârb, care i-ar fi declarat:

Ținta de căpetenie urmărită de oștirea sârbească este următoarea: „Să angajeze cât mai multe trupe din armata austro-ungară, desprinzându-le din sectorul oriental, spre a ușura situația rușilor din Galiția. Războiul urmând să dureze luni de zile, n'am putut și nu vom putea să luăm ofensiva, și nici să contra-atacăm după fiecare neizbândă a vrăjmașului nostru. Tot ce am putut face este să zădărnicim rostul operațiunilor dușmanului, silindu-l la campanie îndelungată și fără răgaz. Retrăgându-ne acuma în interiorul țărei, austro-ungarii ne vor găsi întăriți pe munții noștri și stăpâni pe niște poziții foarte grele de luat. Acolo va aștepta armata noastră, care cu toate că a fost greu încercată, n'a suferit așa de mari pierderi nici de oameni, nici de material".

In această privință, ziarul „Tribuna" scrie: Ceea ce am susținut în totdeauna, se și adeverește: sârbii nu sunt în stare să atace pe austriaci în chiar cuprinsul monarchiei, dar odată întăriți în munții lor, alcătuesc o forță de care trebue să ținem socoteală. (A. T. I.)

Exploziune la Antivari

Roma, 26 (sosită 27) — Se telegrafiază din Viena că Duminică după amiază la Antivari o exploziune teribilă a fost auzită în oraș, producând o mare panică. Mai târziu s'a aflat că o barcă muntenegreană se lovise de o mină și fusese aruncată în aer. Au fost uciși patru vâslași. (A. T. I.)

Academia Română

Comemorarea zilei de 28 Noembrie, luarea Plevnei.—Legăturile noastre cu sârbii.—Corespondența românească a voivozilor din Cladova

Eri la orele 2 jumătate d. a. Academia Română a ținut ședință publică, sub președinția d-lui Iacob Negruzzi.

Cuvântarea d-lui general Crăiniceanu

Acum 57 ani a căzut Plevna. Era o vreme cași acum, întunecată, rece și ploioasă.

Eram pe valea Vidului, cu sublocotenentul Const. Boerescu. Ni s'a apunțat, că vin turcii pe valea Vidului, — la aripa stângă erau călărașii români,— pe înălțimile Opanezului; — la aripa dreaptă erau armatele rusești. E de notat, că toate fortificațiile erau făcute de ostașii români.

Turcii au înaintat, linia rusească e răsturnată, santurile, redutele, întervalele sunt acoperite de cadavre. Turcii se apropiau. Românii însă se reped cu eroism, cuceresc înălțimile Opanezului, Bucovului și Plevna. Osman Pașa cade rănit și ridică steagul alb. Prințul Carol a primit atunci, la 28 Noembrie 1877, predarea armatelor turcești.

Academia Română simte de a ei datorie să salute azi cu recunoștință memoria Regelui Carol, care ne-a dus la izbândă, și-și arată sentimentele de pietate pentru oștenii dispăruți și mulțumirile pentru veteranii, cari mai sunt azi în viață.

(Membrii Academici și întreaga asistență au ascultat în picioare încheierea cuvântării d-lui general Crăiniceanu.)

Comunicarea d-lui prof. N. Iorga

Intre Cladova și regiunile noastre mehedințene au existat în trecut multe legături. Când însă Cladova ajunge sub stăpânire turcească, atunci raporturile au fost și mai frecuente.

Cladova e o cetate refăcută de români, de domnitorul Constantin Brâncoveanu. Orașul acesta mai este interesant pentru noi și prin desele solii românești trimise aici.

In secolul al XVIII, 3000 de români au ocupat Orșova, pe care apoi au dat-o austriacilor. Mai târziu, această regiune atcătuește ținuturile de sub stăpânirea lui Pasvantoglu. Iar la începutul secolului XIX, când se răscoală sârbii, Cladova servește ca punct de trecere între noi și ei.

Cronicarul român Dionisie Eclesiarcul vorbind despre organizarea acestor regiuni, scrie că temeiul alcătuirii lor administrative este organizarea vechilor voevodate și cnezate.

Regiunea aceasta a stat sub stăpânirea turcească până la 1867 și în această epocă raporturile noastre sunt foarte dese, ajungând chiar până la schimburi de populațiune cu sârbii dunăreni.

Pe toată linia Dunării, de la Hotin până la Severin, erau în trecut numai turci, cu cari fatal a trebuit să stăm în raporturi de comunicație.

Corespondența acelor vremi era ținută toată numai în limba română, utilizându-se caracterele grafice slavone. Se păstrează scrisori încă dela 1550 scrise din Bender și din vremile următoare; ba chiar avem documente de pe la 1713, când corespondența se făcea în românește cu Ardealul, — gra pe atunci în această regiune Ali Pașa Maghiarov.

Corespondența, zapisele, documentele și scrierile care se comunicau între locuitorii și oficialitatea românească și cei de dincolo de Dunăre, făcute în limba românească arată valoarea aproape internațională, ce se dedea limbii noastre.

Abia prin sec. XVIII încep și apariții de scrisori în grecește.

Ceeace e mai caracteristic însă, e faptul că se păstrează—deci au fost — scrisori din partea turcilor, scrise în românește.

Distinsul academician citește o serie de scrisori, cu date diferite, toate însă într'o românească desăvârșită, în care se accentuiază legăturile de viață integrală sufletească între locuitorii de pe ambele maluri ale Dunării, mai ales cu cei din partea Serbiei.

Ca o contribuțiune la discuțiunile de astăzi în chestiunea eroicei Serbii, d. Iorga socotește ca necesară comunicarea acestor raporturi, care totdeauna au avut o importanță și pentru noi și pentru sârbi.

Inainte de a începe comunicarea sa, d. Iorga a donat Academiei, ultima d-sale lucrare „Istoria românilor ardeleni de la revoluția lui Horia până astăzi".

La ședință a asistat și d. Svilocosici, consulul general al Serbiei, la București.

D'Avarna se întoarce la Viena și Imperiali la Londra

Roma, 28. — Ducele d'Avarna, ambasadorul italian la Viena, și marchizul Imperiali, ambasadorul itlian la Londra, au plecat eri la posturile lor. (A. T. I.).

LUPTELE
din Belgia si Franța

Deslocare de trupe germane în Belgia

Roma, 26 (sosită 27).— „Daily Telegraph" afirmă, după unele știri sosite din Louwain, că deslocarea trupelor germane din Belgia ar fi început a se efectua în aceste zile din urmă. Joi și Vinerea trecută trecerea trupelor prin Louwain a fost necontenită. Ele veneau din nord și din Franța îndreptându-se în spre est. 30 de mii de oameni din cavalerie și 18 de piese de artilerie au luat drumul Poloniei. (A. T. I.).

Luptele din Argonne

Roma, 26 (sosită 27.) — „Giornale d'Italia" află din Paris, că luptele continuă îndârjite în pădurea din Argonne, mai cu seamă în codrul Vretre, unde aliații și germanii se luptă ca niște „piei roșî". E o adevărată chasse à l'homme. Se câștigă teren pas cu pas. (A. T. I.).

Retragerea germanilor continuă

Petrograd, 27.— „Daily News" spune că retragerea germanilor la vest continuă, trupele lor au evacuat tranșeele înaintate. Germanii au recunoscut imposibilitatea de a frânge liniile aliaților.

Președintele Poincaré, miniștrii, corpul diplomatic au plecat la Paris. (Westnik).

Comunicat francez

Paris, 27. — **Comunicat oficial din 25 Nombrie ora 23:**

In Belgia un atac violent german contra localitătei Saint Eloi la sud de Ypres a fost respins. Lupta continuă foarte dârjă în pădurile și la est de Argonnes. Nici un alt fapt important nu e de semnalat pe restul frontului (Havas).

Comunicat german

Berlin, 27. — *Comunicat al marelui stat major pe ziua de 27 spune:*

In regiunea Sonain francezii se mărginiră ieri la o luptă de artilerie. Atacul francez reînoit contra Vauquois Bourcuilles la est de marginea pădurei Argonne nu a înaintat mai departe și s'a stins sub focul artilerici noastre. Inamicul a avut evident pierderi mari.

Trei aviatori inamici au aruncat bombe la Fribourg în Brisgau oras deschis nesituat în regiunea de operațiuni. 40 bombe au căzut fără a pricinui pagube. Se menționează aceasta numai spre a se stabili odată mai mult faptul că un oraș deschis nesituat în regiunea operațiunilor a fost bombardat cu bombe. (A. R.)